

[Pelle Voigt]

Jeg skal i øvrigt udtrykke SF's ønske om og vilje til, at der sker en hurtig behandling i begge udvalg.

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg skal medgive hr. Pelle Voigt, at kreativiteten hos mennesker er stor. Jo mere regulering og jo flere stramninger man laver, jo større kreativitet vil man finde ud af at menneskene er i stand til at udvise.

Fru Sonja Mikkelsen sagde, at problemerne startede i midten af 1970'erne med boliganpartier. Det er jo en sandhed, som kræver, at man fortæller, hvorfor fik man boliganpartier. Det gjorde man, fordi man stoppede en god ejerform, nemlig ejerlejlighederne. Så snart man havde stoppet ejerlejlighederne, var der nogle kreative mennesker, der fandt ud af at lave boliganpartier. Da man stoppede dem, var man da her i Folketinget så hæderlige, at man sagde, at det i hvert fald ikke skulle gå ud over de stakkels mennesker, som nu havde købt disse anpartier, så samtidig med at man stoppede for anpartier, lod man anpartshaverne få lov til at omdanne deres lejligheder til rigtige ejerlejligheder.

Men denne ansvarlige regering, som fru Sonja Mikkelsen er så glad for, går altså kun ind og siger: Nu stopper vi noget, som vi ikke kan lide, og vi stopper både det, der er godt – for det er der altså også noget af i boliginteressentskaberne, det skal man ikke glemme – og det, der er dårligt. Vi vælger at løse det på den måde, at vi slår en sort streg over både det gode og det dårlige. Det er efter min mening ikke den rigtige måde at løse det på. Fremskridtspartiet er helt enig i, at de eksempler, som vi har set i pressen, og som vi alle sammen har hørt om, er misbrug, og det må vi se at komme til livs. Jeg er blot ikke sikker på, at man i denne sag bare bredt kan skære alle over én kam.

Jeg synes også, at det kræver, at man gør en indsats for dem, der bliver berørt, for én ting er jo, at man ikke får flere af disse boligfællesskaber fremover, men der sidder altså tusind mennesker eller flere med nogle problemer, som man ikke gør noget som helst for at løse, i hvert fald ikke med dette lovforslag. De har nogle skattemæssige problemer, de har nogle problemer med, hvilken lejeværdi de skal opgive osv. osv. Og det er i hvert fald helt sikkert, at lige så vel som man i midten af 1970'erne

gjorde noget for anpartshaverne, så de kunne komme ind i et ordentligt reguleret område, ved, at man tillod dem at omdanne deres lejligheder til ejerlejligheder, så må man altså samtidig hermed gøre noget for de tusind eller flere, hvor mange der måtte være, som nu hænger fast i systemet.

Fremskridtspartiet vil som sagt meget gerne medvirke til at stoppe det misbrug, der har været. Det er vi helt indstillet på. Vi er ikke sikre på, at vi gør det bedst på denne måde. Men vores forudsætning for det er, at den anden side af problemet bliver løst samtidig, så vi ikke har nogen hængende tilbage, som ikke ved, hvilken situation de er i.

Og når man snakker så meget om, at den solidariske hæftelse er problemet, så må jeg bare minde om, at der også findes solidarisk hæftelse i de boligformer, man vil tillade. Når der kommer spekulanter ind i billedet hos boliginteressenterne, er det såmænd ikke så meget anderledes, end når det drejer sig om private andelsboliger. De private andelsboliger er også tænkt at skulle være selvgroede andelsboligforeninger, hvor det er folk, der har interesse i en særlig boligform, som laver dem. Det var ikke tanken, at det skulle være entreprenører, som byggede alternative ejerboliger med statstilskud. Sådan er det blevet; det har man ikke tænkt sig at gribe ind over for. Men her, hvor det er nogle private spekulanter, der har været fremme i rampelyset, slår man hårdt ned.

Jeg synes også, man skulle interessere sig for den anden del af spekulationen, nemlig den spekulation, der finder sted i private andelsboliger, hvor det ikke er andelshaverne selv, der opfører boligerne, for det er helt, helt klart, at de i mange år har fungeret som pseudoejerboliger med statstilskud, og det er aldeles og tolt urimeligt at bruge statspenge til det. Nu er der ikke så stort et støtteelement i dem mere, det erkender jeg, men man ville heller ikke gøre noget, da støtteelementet var stort, bortset fra at man ville skrive nogle hensigtserklæringer om, at det kunne man godt se.

Men vi vil gerne medvirke positivt i udvalget, og vi vil blot sige, at vi ikke vil skære alle over én kam, men de problemer, som vi kender, som vi har set, vil vi være med til at løse.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

For det første med hensyn til de private an-